

Gece hooooor diye uyuyordum yatağında mışıl mışıl.
İçeriden sesler geldi kulağıma:

“KİM KONUŞUYOR ÖYLE FISIR FISIR?”

I was sleeping soundly in my bed at night.
I heard voices from inside:
“Who was talking in a whisper?”

Gözlerimi ovuşturarak yürüdüm içeri doğru.

Sesler mutfaktan geliyor:

“Neden uyanmış herkes?

Yoksa sabah mı oldu?”

I went in and rubbed my eyes. The voices came from the kitchen:

“Why was everyone awake? Or was it already morning?”

Kapısını aralayınca mutfağın, öylece şaşım kaldım.

Annem, babam, ninem, dedem ve dayım...

*Hepsi kalkmış gecenin bu karanlık vaktinde.
Oturmuşlar sofraya, yemek yiyorlar afiyetle.*

When I opened the door to the kitchen, I was stunned.
My mother, father, grandmother, grandfather and uncle...

They were all up at that darkness of the night.
They were sitting at the table, enjoying their meal.

Gözlerimi ovuşturdum iyice uyanmak için,
“Anne neden uyanık herkes? Bu saatte kahvaltı niçin?”

“Sahur yapıyoruz,” dedi annem.

“Ramazan ayı başladı.

**MADDEM UYANDIN SEN DE HAYDİ OTUR.
İMSAK VAKTİNE AZ KALDI!”**

I rubbed my eyes to wake up.

I asked my mother: “Mom, why is everyone awake?

Why are they having breakfast at this time?”

She answered: “We are eating suhoor.

Ramadan has started.

Because you are awake, you can eat with us.

It is almost time for imsak.”

